

ШКОЛСКА ТАЈНА

Лист ученика ОШ "Хајдук Вељко" Штубик

Ученици припремног предшколског програма – заједнички рад "У сусрет лету".

ШТУБИК, ЈУН, 2021.
БРОЈ 10

РЕЧ ДИРЕКТОРА

Поштовани родитељи,

Садашњи и будући ученици, пријатељи ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик, на самом почетку желим да нагласим да наша школа постоји 176 година. Велика је одговорност бити на челу установе која ради више од једног и по века. Школа је ту да се постара за квалитетно образовање и васпитање, уз ефикасан и професионалан рад наших наставника који су у стању да испоштују све захтеве које намеће савремено доба. У протеклих годину и по дана сусрели смо се са несвакидашњом појавом, opakим вирусом Ковид-19.

Овај Дан школе обележавамо много скромније него ранијих година. Претходна година је година велике борбе за очување здравља ученика, њихових родитеља и запослених у школи упоредо са стицањем нових знања, умења и вештина. Њу ћемо памтити по специфичним условима у којима су реализоване наставне активности смењивањем наставе у учионици и наставе на даљину. Бројни изазови и непознанице надвиле су се над ученицима, родитељима и наставницима. Сваким новим даном учење на даљину је постајало све успешније. Заједничком сарадњом школе и родитеља школска 2020/2021. година успешно се заврашава.

Као и сваке године и ове, наша школа је било подстицајно окружење за сваког ученика. Наставници су се путем вебинара и семинара на даљину стручно усаврашавали. Ученици су са успехом учествовали на такмичењима, смотрема и конкурсима. У школи су обележавани значајни датуми, реализоване радионице и предавања у сарадњи са Министарством просвете, науке и технолошког развоја, локалним институцијама и организацијама.

У борби за очување здравља школске популације и стицање нових знања, у предстојећем периоду, желим срећу и успех ученицима школе, њиховим родитељима и колективу!

Срдачан поздрав!

Директор школе,
Бојана Михајловић

Директорка уручује дипл. Вељку Видићу, капитену екипе Штубика, за освојено прво место на турниру у фудбалу поводом Дана школе.

Школски лист
«ШКОЛСКА ТАЈНА» - бр. 10

Издавач:

ОШ “Хајдук Вељко” Штубик

Уредник:

Бојана Михајловић, директор школе
Дијана Драгић, педагог школе.

Редакција:

Гордана Марковић, наст. раз. наставе
Милан Ђорђевић, наставник срп. јез.
Иван Георгиев, наставник руског јез.

Штубик, јун, 2021. год.

НАШИ УСПЕСИ

ТАКМИЧЕЊА

Ученици наше школе остварили су запажене успехе и резултате на такмичењима у школској 2020/2021. години. Ево њихових резултата.

Историја:

Немања Соколовић, ученик 8. разреда освојио је треће место на општинском такмичењу из историје одржаном 25. 4. 2021. године и тиме остварио директан пласман на окружно такмичење.

Наставник: *Дарко Адамов*

Физика:

Анђела Михаиловић, ученица 7. разреда, остварила је пласман на окружно такмичење из физике и на окружном такмичењу из физике освојила треће место. Ученица је добила диплому за освојено треће место.

Наставник: *Снежана Протић*

Хемија:

Анђела Михаиловић, ученица 7. разреда учествовала је на општинском такмичењу из хемије.

Наставник: *Јелена Јовановић*

Математика:

Ученици наше школе: Душан Здравковић (4. разред), Адам Михаиловић (4. разред), Марко Станковић (5. разред), Анђела Михаиловић (7. разред), Милан Миладиновић (8. разред), учествовали су на општинском такмичењу из математике.

Наставници: *Гордана Марковић, Леонора Станковић, Данијела Адамов.*

Душан Здравковић, ученик 4. разреда подручног одељења у Шаркамену (наставник разредне наставе: Гордана Марковић), учествовао је на окружном такмичењу из математике одржаном 25. 4. 2021. године и добио похвалу.

Национално математичко такмичење „Мислиша“:

Ученик другог разреда подручне школе у Малајници, Александар Вујић освојио је 48 од максималних 60 бодова и похваљен је од стране Математичког друштва „Архимедес“.

Учитељица: *Славка Мишић*

Ученици наше школе су учествовали и на многим литерарним и ликовним конкурсима и на њима постизали значајне резултате.

Честитке ученицима и њиховим наставницима!

Дијана Драгић

*Наставник историје Дарко
Адамов и Немања
Соколовић.*

*Наставница физике
Снежана Протић и Анђела
Михаиловић.*

*Наставница разредне
наставе Гордана Марковић
и Душан Здравковић.*

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС МЛАЂИ РАЗРЕДИ

**Нисам Алиса, али сам и ја
понекад у земљи чуда**

Не мора глава бити луда
да би мало дете било у земљи чуда.

Маштом се пуни дечја глава
чак и када мало дете спава.

У сну се јављају чудновате сцене,
које ретко заобилазе мене.

Сањам да сам у шуми ја
и на пут ми стају чудовишта два.

Првог сам лако умлатио,
а за другог сам дебело платио.

Још ме глава боли од тог сна,
јер су код мене могућа чуда сва.

Трифун Ђорђевић, II-3
ОШ „Бранко Радичевић“ Неготин
- прва награда

*Анђелина Негушић, IV разред, ОШ „Бранко
Радичевић“ Неготин— прва награда*

Леа Паџић, IV разред
ОШ „Вук Караџић“ Неготин
- друга награда

Моји снови

Ја сам обично дете, које сања и машта. У сновима имам разне моћи, чиним чуда. Сањам да све лоше пролази. Да су дани леви. Да се сви људи друже. Деца се играју заједно срећна и задовољна. Нема више раздвајања, нема више страха, нема више маски. Сви смо слободни!

Не бежимо једни од других. Желим да се моји снови остваре и да врло брзо све буде као и пре, пуно осмеха, игара, дружења и радости.

Вања Мариновић, II-3
ОШ „Бранко Радичевић“ Неготин
- друга награда

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС МЛАЂИ РАЗРЕДИ

Чудесни свет у коме живим

У нашем свету има много чудеснијих ствари, али ћу вам испричати један мој чудесни дан.

После школе сам отишао у парк и тамо приметио задивљујуће знакове које природа пружа. Већ од ујутру је било облачно и изгледало је као да ће киша. Видео сам да су листови липе чудно окренути. Тада сам се сетио шта ми је дека причао – да пред кишу листови липе буду окренути светлијом страном ка споља. И не само то, него да и ласте лете у ниском лету, изгледа као да ће да додирну земљу. Али, на сву срећу, ласте су брзи и спретни летачи и могу да скрену под оштрим углом и то све да би уловиле инсекте којима тада, због велике влаге, отежавају крила да лете ниско. Онда сам се сетио шта мрави раде пред кишу, па сам позвао свог друга да му то покажем. Треба наћи део земље где нема превише траве, ту мрави из својих подземних пролаза избаце ситну земљу која буде у облику малих вулкана. Буде их тако много, да се не могу пребројати. То исто раде и кртице, само су њихове гомиле земље веће да би заштитиле своје подземне тунеле од воде. Мој друг се чудило, јер за све то није знао.

Живимо у времену када у нова чудеса спадају напредне технологије. Али, то не значи да не примећујемо свакодневна чуда природе која нас окружују.

*Марко Страиновић, III-3,
ОШ "Вук Караџић" Неготин - **трећа награда***

*Стефан Пударевић, III разред, ОШ „Хајдук Вељко“
Штубик, одељење Плавна - **трећа награда***

*Јулија Ђукић, III разред,
ОШ „Бранислав Нушић“ Уровица - **похвала***

Моји снови

Свако дете има своје снове које жели да оствари, па их тако имам и ја.

Моји снови су да имам моћ летења. Ту моћ бих искористио тако што бих помагао људима. Такође, мој сан је да у свету нема болести, желео бих да сва деца буду здрава и срећна, да свако дете иде редовно у школу и да свако од нас постане оно што жели кад порасте.

Кад порастем, желео бих да остварим свој сан и postanем астронаут, тада бих обукао астронаутско одело, ракетом бих отишао у свемир и обишао бих све планете, почевши од Меркура, па све до Нептуна. Тако бих остварио свој дечачки сан.

Надам се да ћу остварити свој сан и да ће у свету увек бити мира и среће, јер су само тако и деца срећна и могу остварити све своје снове.

*Марко Николић, I разред,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик,
одељење Турија - **похвала***

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС МЛАЂИ РАЗРЕДИ

*Милица Дидић, III разред, ОШ „Хајдук Вељко“
Штубик, одељење Малајница - похвала*

Моји снови

Не постоји дете које не воли да сања и машта...

Ја као десетогодишња девојчица имам пуно лепих и различитих снова. Надам се, да ће ми се бар неки од њих остварити!

Често сањам о томе шта ћу бити када порастем и о својој породици. Да ли ће све бити исто и када постанем велика?

Један од мојих највећих снова је да постанем лекар и лечим болесну децу и одрасле. Када мислим о томе много сам срећна. Када би се мој сан остварио, никада више не би било болесних. Сви би били здрави и срећни, а ја бих најсрећнија била да обучем бели мантил. Највећи ми је сан да помогнем свој деци света, да нема гладне и болесне деце, да сви имају маму и тату и брдо играчака. Највише од свега бих волела да се људи поштују и цене, да се не свађају.

Трудићу се, да се моји сви снови остваре и тада ћу бити најсрећнија на целом свету!

*Јована Ђурић, III разред,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик, одељење
Малајница - похвала*

Моји снови

Зовем се Лазар и живим у веома лепом планинском селу. Ђак сам трећег разреда Основне школе „Хајдук Вељко“ Штубик. Имам одличан успех и неке своје снове, баш као и сви моји вршњаци.

Већина мојих другова машта о великом школовању и животу у граду. Моји снови су да постигнем нешто у животу, а пре свега да будем успешан у ономе што волим. Снови су моји да заршим Пољопривредну средњу школу и после тога да останем на селу баш као моји мама и тата. Моји родитељи се баве сточарством, па бих и ја волео да наставим и укључим се у послове када за то дође време.

Волим велике тракторе и сањам о дану када ћу да одрастем и моћи да помажем тати све везано за пољопривреду. Живот на селу уме да буде много тежак, али уз много воље и труда све иде много лакше.

Једног дана кад одрастем надам се да ће се мој сан остварити. Да ћу наставити да се бавим сточарством и бићу велики фармер.

*Лазар Божиновић, III разред,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик - похвала*

*Трифун Ђорђевић, II-3 разред,
ОШ „Бранко Радичевић“ Неготин - похвала*

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС СТАРИЈИ РАЗРЕДИ

*Теодора Димиресковић, VI разред
ОШ „Вук Караџић” Неготин - прва награда*

Маштом можемо променити свет

Једно је машта, друго је реалност,
све је то ипак наша стварност.
Волим да маштам и да стварам,
у машти могу и са псом да разговарам.

Маштам да сам птица и да могу да полетим,
па се после истине сетим;
или да сам принцеза из бајке
која има баш све на свету
што се пожелети може...
Ја о томе само маштам,
али не може се из ове коже.

Свет је пун шарених боја,
да сви људи буду здрави
то је жеља моја.

Маштом можемо променити свет,
будимо срећни, полетимо с цвета на цвет.
Уживајмо у сваком тренутку,
јер живот је леп
кад маштом мењамо свет.

*Анђела Димитријевић, VI разред,
ОШ „Павле Илић Вељко”, Душановац
- прва награда*

*Тања Николић, VIII-2 разред
ОШ „XII септембар“ Неготин - прва награда*

Будимо одговорни да бисмо лепше живели

Наша планета је нешто најлепше што имамо. Људи својим поступцима загађују земљу, а да нису свесни тога.

Био је викенд. Гледала сам емисију посвећену животињама. Такве емисије ме опуштају, ја просто уживам док их гледам. Гледала сам малу, сироту породицу коала, које су изгубиле свој дом због сече и спаљивања шума у Аустралији. Људи фабрикама и електранама константно загађују наше воде и ваздух. То су последице задовољавања људских потреба и потреба индустрије, због којих сви ми, недужни страдамо и патимо. Ако желимо да сачувамо нашу земљу, морамо бити опрезнији. Своје аутомобиле и моторе заменимо бициклама или самим ногама, пешачимо. Смеће не треба бацати поред пута или просто где стигнемо. Када би сваки човек водио рачуна о простору на коме живи и ваздуху који удише, били бисмо сви здрави и срећни.

Људи морају волети и чувати своју планету. Будимо одговорни према себи, другима и својој околини да бисмо лепше и дуже живели.

*Анђела Радуловић, VIII разред
ОШ „Бранислав Нушић” Уровица
- трећа награда*

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС СТАРИЈИ РАЗРЕДИ

Наше жеље и наша реалност

Сваки човек је рођен да сања и да има жеље. Човек, чији је ум ослобођен граница може учинити све. Ми имамо разне жеље, апсурдне, фасцинантне, луде, а ипак остварљиве. За човека са сновима и жељом за остваривањем истих не постоје „не“ или „не могу“. Постоје само „Ја то могу, зар не?“

Ми, деца, имамо много више маште. Волимо да овај тмуран свет бојимо у веселе боје. У животу ја конкретно ниам имала тај неки „зацртани циљ“. Моји циљеви су увек били да сачувам своје здравље и здравље своје породице и учиним поносним моје родитеље док примећују моје успехе у школи и животу.

Пре свега, желим бити добар човек. Тата ми је од малена говорио: „У животу је битно бити добар и поштен човек“. Лепота, богатство и сличне ствари, све је то пролазна ствар. Дела која оставиш иза себе се памте“. Родитељи су ме увек учили поштењу и зато сам кренула да размишљам о медицини како о свом будућем занимању. Колико год тешка реалност била у остваривању овог мог циља била, никада ми нико неће одузети снове.

Као што рекох, кренула сам да размишљам о мом будућем позиву – медицини. Од како знам за себе, стално сам била по болницама. Гледала сам разне сцене, медицинске сестре и докторке су увек биле, ма колико тежак проблем у вези с пацијентима био, ведре, лепо дотерене и прелепе. Поред тежине посла коју носе на себи, медицинско особље се увек труди да буде насмејано како би улило наду за оздрављење својим пацијентима. Тако помажу пацијентима да се успешно носе са својом болешћу што лакше. Увек сам им се због тога дивила, и дивићу се и даље.

Када сам све ово схватила, рекла сам себи: „Сара, надам се да ћеш једног дана постати докторка и да ће те неко дете посматрати овако како ти гледаш на медицинске раднике“. Једино што ме мало плаши је завршни испит на крају школе који долази следеће године. Због ове „короне“ као да смо изгубили целу школску годину, али надам се да ћу успети. Ни „другачија реалност“, нити били шта друго, ми неће украсти сан!

Никада нико није дошао до врха уколико се зауставио на првој степеници. Стрпљење и упорност су оно што нас доводи до остваривања наших жеља. Никада не одустајте од својих снова, снажно верујте у себе и своје могућности и променићете реалност колико год она сурова била!

Инес Јанковић, VI раз., ОШ „Павле Илић
Вељко“ Радујевац - друга награда

Сара Лекић, VII разред, ОШ „Хајдук Вељко“
Штубик - друга награда

Марко Станковић, V раз. ОШ „Хајдук
Вељко“ Штубик - похвала

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС СТАРИЈИ РАЗРЕДИ

Наше жеље и наша стварност

Када сам била мала, моје жеље биле су да добијем нову лутку или неку играчку. Мама и тата су се стварно трудили да ми купе све што потражимо и не могу рећи да нисам била срећна због тога. Како сам расла, расле су и моје жеље. Желела сам компјутер, па телефон, мотор... Мама и тата су се и даље трудили да остваре моје жеље и хвала им на томе. Сада, када сам довољно зрела и боље разумем свет око себе, највећа жеља ми је да путујем, упознајем нове пределе, нове људе, стичем пријатеље. Нажалост, мама и тата ми овога пута не могу испунити жељу јер постоји нешто што је свакоме од нас покварило планове и срушило снове – проклети вирус.

До пре две године могли смо слободно да идемо свуда. Албум ми је пун прелепих фотографија са различитих места и не могу рећи које ми је омиљено јер је свако лепо на свој начин. Али свакако има још пуно оних које бих баш волела да обиђем, а тренутна ситуација не обећава много.

И сада, док замишљам лепо плаво море, златну плажу, сунчеве зраке и крофнице, маска ми стеже лице и отежава дисање, а ја схватам да је моја жеља заправо иста као и жеља свих људи на овом свету – да коначно бацимо маске и дишемо пуним плућима!

*Анђела Мораревић, VIII разред
ОШ „Стеван Мокрањац“ Кобишница - похвала*

Машта може променити свет

Машта је чаробна моћ људи, када желе да побегну из реалности, они крену пут маште.

Свет око нас је баш чудан, људи журе, имају обавезе и није онакав какав желимо да он буде. Данас у свету владају болести, проблеми и туге. Зашто све мора бити тако негативно и црно? У нашој машти ствари су сасвим другачије. Машта нам даје могућност да мењамо себе па и читав свет. Земља осмеха, лепоте, снова и магије, то је свет маште. Наш чаробни свет је у нама, толико је велики, али га ми често не примећујемо и не видимо, немамао времена за нас саме. Наш свет, то смо ми, а машта је чаробна моћ. Не можемо баш сви маштати. Неко од нас има дара за то, а неко не.

Међутим, у сваком од нас лежичаролија која се сваког тренутка може развити. Највише чаролије имају деца. Она маштају да су принцезе, принчеви, да су им домови дворци, да лете... Деца су баш зато безбрижна, деца су украс света.

Живот је интересантан и леп, требало би га живети као бајку. Машта је одмор за сваког човека, она је кратка и слатка. Ја, док све ово пишем, летим на чаробној птици и уживам.

Почните да маштате и видећете, лако је. Бићете срећнији, позитивнији. Узмите макар десет минута од сваког дана и размишљајте какав је дан који живите, али гледајте да буде сунцем обасјан. Обавезе нас чекају, али из сваке од њих извлачимо нешто корисно и лепо.

Маштајте, јер знате како људи кажу: „Машта може свашта“!

*Теодора Констандиновић, VIII разред
ОШ „Бранислав Нушић“ Урвица - похвала*

*Кристина Милутиновић, VII-3,
ОШ „Вук Караџић“ Неготин*

У ГОДИНИ

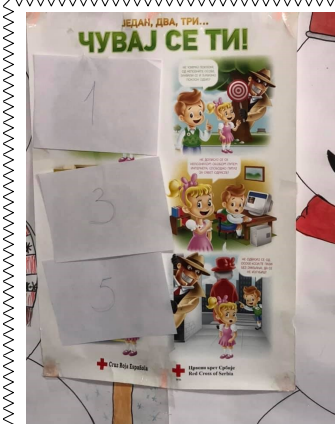
Промоција читања “Читај гласно”

Дан планете Земље

Изложба “Пролеће у нашој школи”

Радионице Црвеног крста

Изложба “У сусрет Ускрсу”

ИЗА НАС

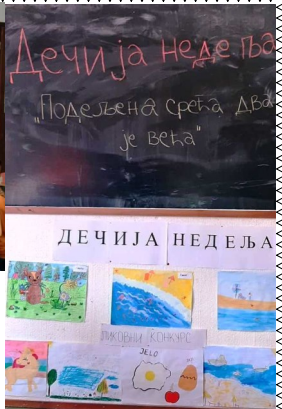
Дан школе - спортски дан

Крајински обичаји

Дечја недеља - "Подељена срећа два пута је већа"

Излет - "Врело" Шаркамен

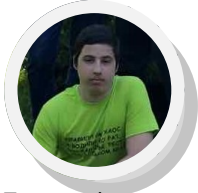
Излет до школе у Малајници

ЛИКОВНИ КОНКУРС ПРИПРЕМНИ ПРЕДШКОЛСКИ ПРОГРАМ

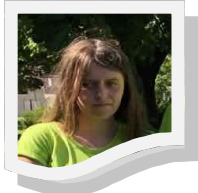
НАШИ ОСМАЦИ

Лука – мајстор за
моторе и аутомобиле

Милан – најбољи
математичар

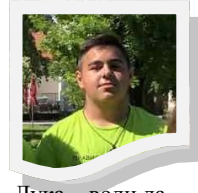
Бојана – увек је
у првој клупи

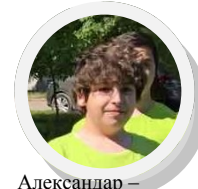
Драган – „Гане
Заводник“

Јован – поносни власник
томоса и најбољи шахиста

Лука – воли да
црта, чува пчеле

Александар –
будући програмер
и креатор игрица

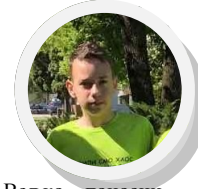
Милена – пратилац
турских серија

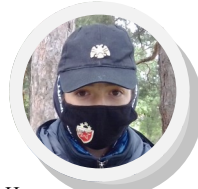
Немања – поносни
власник М3-250 мотора

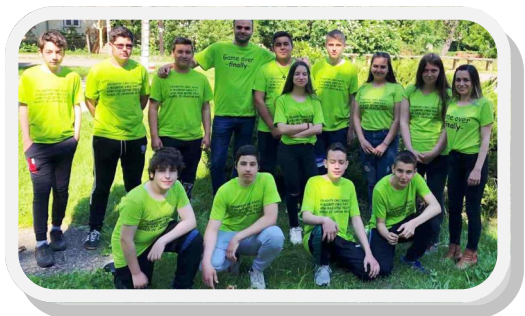
Милена – задужена
за прскање у школи

Вељко – поносни
власник голфа двојке

Немања –
историчар, вози
томос БТ-50

**Наставник Аца и наставница Драгана
(разредне старешине)**

Литерарни конкурс на руском језику

Мои мечты – это способ изменения мира

У всех людей есть собственные мечты. Некоторые воплощают свои мечты в жизни, а некоторые нет. Некоторые мечтают исключительно о своём будущем, но мои мечты другие.

Моя детская мечта – изменить мир. Я хочу, чтобы больше не было войн и ненависти между людьми, не было разрушений и убийств. Мечтаю дышать чистым воздухом, гулять на чистой природе и купаться в чистой реке без бутылок и мусора. Я хочу, чтобы люди больше не убивали животных, даже маленького крошечного муравья, потому что животные такие же живые существа, как мы. Мечтаю о том, чтобы люди поняли, что такое мир, и мы изменим мир только в том случае, если мы будем достаточно ответственными и если у нас будет понимание того, что значит жить правильно. Иногда мне кажется, что дети ответственнее и умнее взрослых.

Я хочу, чтобы мои мечты сбылись, потому что от решения этого вопроса завишу не только я, но и вся планета.

Валерија Манковјановић Сандуловић, VII раз., ОШ “Момчило Ранковић” Рајац - прва награда

Мои мечты – это способ изменения мира

В этом мире нет человека, который не любит мечтать. Мечты могут быть различными или просто такими, какими мы хотели бы их видеть.

Иногда я ловлю себя на мысли, что мир, в котором мы живём далёк от совершенства, и тогда я начинаю мечтать. Я представляю себе лучший мир. Я мечтаю о том, каким бы он был на самом деле без того, что мы слышим каждый день: преступления, голод, болезни, брошенные дети. Это мир, которым правит зависть, в котором даже и злые несчастны, одиноки и как-то потеряны. Может, я преувеличиваю, может, мне просто кажется, но всё же я хотела бы многое переменить. Я желаю сделать в жизни необыкновенные вещи, чтобы стать тем, кто может править миром и кто найдёт способ изменения мира. Если мои мечты сбудутся, в этом мире будут царить любовь и мир, не будет места ненависти и злым людям. Я никогда не допущу ссоры между людьми, которые являются главным двигателем войн и беспорядков. Мир был бы совсем другим, чем сейчас. Я слышала, какой-то учёный сказал, что ваша жизнь такая же, как и ваши мысли.

Поэтому я никогда не перестану мечтать. Я хочу верить, что мои мечты могут изменить мир.

Теодора Бурић, 7. раз., О Ш „Хајдук Велько“ Штубик - прва награда

Мои желания и моё детство

Когда я был маленьким, у меня было бесчисленное количество желаний, а теперь, когда я вырос, эти желания показались нереалистичными и немного сумасшедшими.

Желания и детство - это что-то прекрасное и незабываемое. Когда-то я хотел быть пилотом, чтобы наблюдать за миром с большой высоты, а теперь боюсь сидеть в самолёте или верталёте. Ещё я хотел стать моряком, чтобы наблюдать, как эти разноцветные киты и морские кораллы колышутся как симпатичные волосы. Когда я был маленьким, я любил динозавров и хотел стать большим динозавром.

Мои желания в детстве навсегда останутся в моём сердце.

Павле Лазућ, V разред, ОШ “Хајдук Велько“ Штубик - друга награда

Наши желания и наша действительность

У каждого человека в жизни есть своё желание. У меня, как и у каждого человека, много желаний. Но с годами люди мечтают иначе. У желаний нет границ, они не стоят денег. Любое желание может сбыться, но нужно хотеть очень много хотеть и делать всё для этого.

В детстве я всегда больше всего хотела материальные вещи и чтобы эти желания стали настоящими. Первое моё желание было летать как птица. Я люблю птиц, потому что они могут летать когда хотят и куда хотят. Они могут свободно летать и наслаждаться видами всего мира. Если бы я была птицей, я могла бы видеть свою деревню сверху, вниз под облаками, где нет шума и где всё спокойно.

Второе моё желание – помочь бедным. Мне очень хотелось бы получить сумку полную деньгами, которую я взяла бы и отдала бедным людям, ищущим деньги на улице. Ваш дом может быть не таким о каком вы мечтали, но он служит определённой цели, а существуют люди, которые спят на улице, которым нужен хотя же маленький домик и крыша над головой. Всегда можно что-нибудь подарить, потому что то, что для вас мало, для кого-то бесценно. Никогда не знаешь что может получиться из небольшого жеста. Чтобы переменить чью-нибудь жизнь, украсить, обогатить, сделать счастливой не нужно много. Ваша жизнь может быть несовершенной, но конечно кто-то с радостью изменит её.

Моё третье желание – это мир во всём мире. Мир в мире – это действительно то, чего я хочу для себя и других. Я хочу этого, потому что я видела столько боли, страданий, расизма и потерь. Я бы хотела, чтобы страны объединились и творили добро, а не создавали повод для войн, а войны являются главной причиной человеческих страданий в мире.

И моё последнее желание, моё самое любимое и главное, – быть счастливым навсегда. Я считаю, что если человек счастлив, значит он здоров, его семья здорова и счастлива.

Желания неотъемлемая часть человеческой жизни. Реальность конечна, но желания и мир воображений бесконечны и существуют гораздо дольше. Вот почему мы не перестанем мечтать и желать.

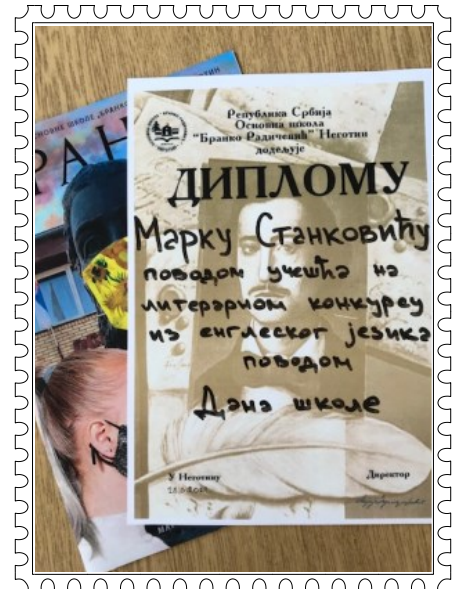
Анђела Михаиловић, 7. раз., ОШ “Хајдук Велько“ Штубик - прва награда

Стране на енглеском језику

OUR SUCCESSFUL STUDENTS

Јана Николић, ученица V разреда, освојила је две прве награде на литерарним конкурсима из енглеског језика поводом Дана школе Бранко Радичевић из Неготина и Стеван Мокрањац из Кобишнице. Награђена је дипломама и књигом.

Такође, ученик V разреда, Марко Станковић је похваљен за свој литерарни рад и учествовање на конкурс у ОШ "Бранко Радичевић" Неготин.

My recipe for a healthy lifestyle

The recipe for a healthy life can be quite simple. My dear comrades from another village, I will reveal you why I think so.

If you wake up at 6:30 every morning, you will be able to hear the chirping of birds. It will improve your mood and surely no one will tell you that you got up on your left foot. Have breakfast so that your intestines don't cram in the first math class. And then put the backpack on the your back and go straight to school. Along the way, you will have plenty of time to revise a biology lesson (How to Preserve Nature).

At school, the brain twists are ready for some new information. Don't forget to bring your lunchbox from home, so that you are not forced to eat a switch muffin. And a full bottle of water, you will need, after four and a half rounds around the football field in physical education class. When you get home, be sure to throw away your mask and wash your hands. Eat some soup, even if you don't like it, it is very healthy. Finish all obligations related to school and then do some training, it is important to do sports. After training, don't eat too much. You will not be able to sleep.

Don't forget to spice it up every day with a smile. And don't waste precious time on INSTAGRAM, FACEBOOK OR TICK. Don't destroy your minds, rest them, you will need them for tomorrow.

This is a recipe from a friend of yours, I won't tell you which one. Maybe I will, but next year.

Јана Николић, V разред

My Dreams

Today I am going to write about my dreams that I want to succeed in the near future.

I want to achieve my dream and that dream is to become a good student and to have good grades. I want to continue my father's dream and become popular in our country in seedlings. After we become first in our country, I want to be the first in Europe and to sell seedlings in every country in Europe. And then I want to sell seedlings in every continent in the whole Earth. I want to make a company that everyone is going to be jealous of, because we are going to be the best. Or maybe if I don't go in that way, I want to be a basketball player and play in the NBA and be the greatest basketball player. Or maybe I will play volleyball because it's more fun. But, both of them are my favorites because we need to have talent and not just luck.

These were my dreams that one day, I hope, will come true.

Марко Станковић, V разред

My dreams

My mom likes that we go early in the bed. She is always saying: "Children, you need to get enough sleep for school!"

So one night I turned around in bed for a long time. I closed my eyes and counted to 100. But I couldn't fall asleep. With my eyes closed I imagined that I am on the basketball court. The hall is full. Everyone is eagerly awaiting the start of the game. I could see the waving flags and hear the chanting. I am standing in the middle of the court in a red and white jersey. I hear the crowd shouting my name. The match is starting. It's tense. The opposing players are attacking and shooting for a three. I stopped every shot, the fans are cheering for me. "Let's go, Nikolic, Bravo." Dad, mom and brother are smiling from the stands. I am the best player of the match. Maybe they'll invite me to play for the national team, I thought. Suddenly my mother's voice came from somewhere. "Jana, get up, it's time for school."

Hmm, it looks like I fell asleep after all. Only this time the dream was exactly what I really wanted. Who knows? Maybe one day my dream will come true.

Јана Николић, V разред

10 INTERESTING FACTS ABOUT DREAMS!

Dreaming is one of the most mysterious and exciting experiences in our lives, so it is only natural, that we want to know as much as we can about the psychology of dreams.

Dreams played an important role in people's lives as early as 3100 BC when the Mesopotamian civilization was born, and most of the governing decisions of this culture were based on the meaning of dreams. During the Roman Era, some dreams were even submitted to the Roman Senate for analysis and dream interpretation. They were thought to be messages from the gods. Dream interpreters also accompanied military leaders into battles and campaigns! And even to this day, we seek answers about our vivid dreams meanings, though most of the facts about dreams have been demystified and are now based on psychology.

In addition to this, it is also known that many artists and even scientists have received their best ideas from their dreams.

But what do we actually know about dream moods and their meanings?

Here are **10 interesting facts about dreams** – enjoy!

1. You forget 90% of your dreams

Within 5 minutes of waking half of your dream is forgotten. Within 10 minutes, 90% is gone.

2. Blind people also dream

People who became blind after birth can see images in their **dreams**. People who are born blind do not see any visuals, but have **dreams** equally vivid involving their other senses of sound, smell, touch and emotion.

3. Everybody dreams

Every human being dreams (except in cases of extreme psychological disorder). If you think you are not dreaming – you just forget your dreams.

4. In our dreams, we only see faces that we already know

Our mind is not inventing faces – in our dreams, we see real faces of real people that we have seen during our life but may not know or remember. We have all seen hundreds of thousands of faces throughout our lives, so we have an endless supply of characters for our brain to utilize during our dreams.

5. Not everybody dreams in color

A full 12% of sighted people dream exclusively in black and white. The remaining number have full color dreams. Studies from 1915 through to the 1950s maintained that the majority of dreams were in black and white, but these results began to change in the 1960s. Today only 4.4% of the dreams of under-25 year-olds are in black and white. Recent research has suggested that those changing results may be linked to the switch from black-and-white film and TV to color media.

6. Dreams are symbolic

If you dream about some particular subject it is not often that the dream is about that. Dreams speak in a deeply symbolic language. Whatever symbol your dream picks on it is most unlikely to be a symbol for itself.

7. Emotions

The most common emotion experienced in dreams is anxiety. Negative emotions are more common than positive ones.

8. You can have four to seven dreams in one night

On average you can dream anywhere from one or two hours every night.

9. Animals dream too

Studies have been done on many different animals, and they all show the same brain waves during dreaming sleep as humans. Watch a dog sleeping sometime. The paws move like they are running and they make yipping sounds as if they are chasing something in a dream.

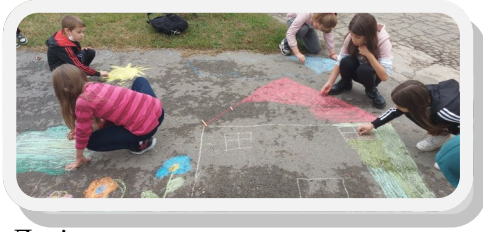
10. Men and women dream differently

Men tend to dream more about other men. Around 70% of the characters in a man's dream are other men. On the other hand, a woman's dream contains almost an equal number of men and women. Aside from that, men generally have more aggressive emotions in their dreams than the female lot.

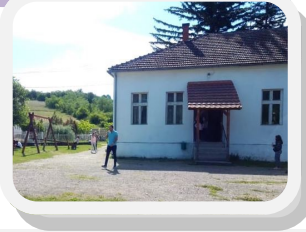

Драгана Алексовски, наставница енглеског

Школа у Малајници

Дечја недеља — осликавање кредама

Ускршње декорације

Осмех је најлепши украс — заједнички рад

Радионица — дечја права

Кутија пријатељства — заједнички рад

Школа у Плавни

Моји снови

Као и свако дете и ја имам много снова, али ми је један сан посебан. Мој сан је да природа и наша планета остане чиста и здрава. Волео бих да фабрике не загађују ваздух како би природа могла да дише пуним плућима. Да шума зелени и ствара нам кисеоник, да дрвеће воћа рађа укусне плодове. Волео бих да на ливадама расте много мирисног и лепог цвећа, да не изумре ни једна врста.

Мој сан је да се рађају здраве животиње, да ниједна не буде болесна и са маном. Како би било лепо да свако дете на планети има чисту воду за пиће.

Надам се да ће мој сан једног дана постати стварност. Ја ћу од себе све дати да помогнем у остварењу овог сна.

Адам Михаиловић, IV разред

Учитељица Небица и њени ђаци

Нисам Алиса, али сам и ја понекад у земљи чуда

Једног лепог поподнева сам хтела да се играм са својим другарицама. Ишла сам напоље, али никога није било. Била сам веома тужна, плакала сам и плакала, ушла у кућу легла на кревет и уснула један веома чудан сан.

Шетала сам шумом и срела прелепог розе коњића са провидним крилима. Наставила сам шетњу даље и срела мало лане које је причало са мојим другарицама. Ходала сам тихо на прстима и нико од њих није ме запазио. Наишла сам на врата сва окићена цвећем. Ушла сам на та врата и угледала диван приказ. Ливада пуна цвећа и пуна животиња. Занимљив слон који лети, лисица игра, а мајмун плеше...

Пробудила сам се и изашла из куће, испред куће су биле моје другарице које уствари нису несале него су ми приређивале изненађење.

Иако нисам Алиса, али сам и ја понекад у земљи чуда.

Андреја Новичић, III разред

Учитељица Леонора и ђаци

Друг другу

Израда маски

Ускршње декорације

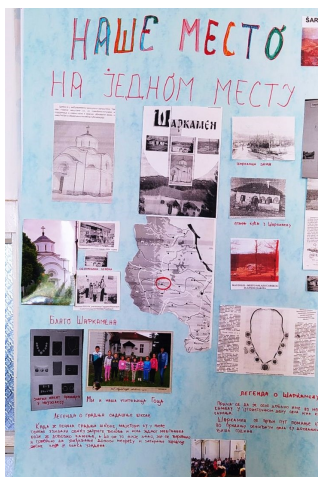
Школа у Шаркамену

Учитељица Ђордана са ученицима

Ускршње декорације

Пројекат – Наше место

Израда декорација

Радионица – Дрво дечјих права

Школа на Турији

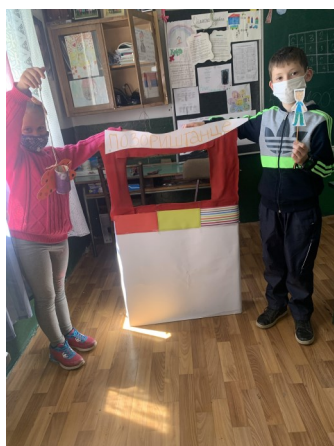
Учитељица Сања, пом. радница
Мира и Баџи

Друг другу

Марко Николић, I разред

Пројекат “Позориштанце”
- драматизација
“Лептирићу Шаренићу”

Драматизација
“Тужибаба”

Пројекат “Свемир” - групни рад ученика

НАШИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

Моји снови

Рећи ћу вам нешто о својим сновима, то јест о ономе што бих желео да се оствари у блиској будућности.

Ја бих волео да се остваре, не само моји снови, већ и снови моје породице, а највише снови мога оца. Ми се бавимо повртарством и желели бисмо да будемо најуспешнији у томе у Неготину и околини. Наш циљ је да, за почетак, проширимо производњу и будемо најбољи у нашој земљи по питању квалитета и количине поврћа. Онда, други циљ би био, да будемо најбољи на целом Балкану, па и у целој Европи. И последњи корак нашег пољопривредног домаћинства би био да о нашој здравој храни из Србије чује цео свет и да свуда извозимо своје производе.

Волео бих да се моји снови остваре и био бих веома задовољан када би се то десило. Знам да некако морам да допринесем свему и да није довољно да само сањам, потребно је да засучем рукаве и у ратарским радовима помогнем свом оцу.

Марко Станковић, пети разред

Полети маштом попут птице

Одувек сам се дивила тим крилатим створењима - птицама. Захваљујући својој слободи имају прилику да се у сваком тренутку нађу тамо где желе да буду. Птицама нису потребне авионске карте да би обишле свет јер крила већ имају.

Ех, да имам крила, макар један дан... Прво бих прелетела изнад свог села да га погледам мало са висине. Била би виша од свих кућа и дрвећа. Волела бих да пролетим кроз облаке и да видим да ли су меки попут перја пошто тако изгледају са земље. Хтела бих да се приближим сунцу, не бих га додирнула јер знам да могу да се опечем. Понела бих са неба једну звезду са собом као успомену. Уколико бих могла да летим више дана, обишла бих све градове света које сам одувек желела видим. Потом бих се упутили ка Северном полу да видим пингвине.

Када бих имала крила, бар на кратко, била бих најсрећнија на свету. Ниједан дан ми не би био досадан. Упознала бих децу других народа, учила бих њихове језике. Летела бих од реке до реке, од планине до планине. Била бих слободна. Одлетела бих и до неке сунчане земље која има море...

Још штошта бих ја радила, само кад бих имала крила, мојој машти не би било краја. Пошто их немама, могу само да маштам шта бих радила да сам на њиховом месту, и могу да се дивим птицама!

Елизабета Соколовић, шести разред

Наше жеље и наша стварност

Ми као деца имамо пуно жеља и велики број њих нам се није остварио.

Ја рецимо сањам да postanем ен-би-еј-играч, тј. кошаркашки играч у професионалној кошаркашкој лиги Сједињених Америчких Држава. Желим да будем ен-би-еј кошаркаш зато што много волим баскет и кошарку. Најсрећнији сам када успешно изведем покрете Џејмса Хардена и дам кош. Нажалост, мени би било много тешко да напустим своју земљу и одем у другу далеку државу. Такође би ми било тешко да оставим своју породицу: мајку, оца, брата, сестру, бабу и деде.

Да ли ћу постати ен-би-еј-играч и да ли ће се моја жеља претворити у стварност сам Бог зна.

Павле Лазић, пети разред

Мој рецепт за здрав живот

Свакоме је здравље најважније на свету.

Ја тренирам фудбал и трудим се да живим здраво. У мом рецепту за здрав живот пише: храни се здраво, пиј доста воде, иди на време на спавање и бави се спортом.

Да бих био здрав, ја једем и доста поврћа и воћа. Воће и поврће садржи пуно витамина и даје нам снагу. Док тренирам, пијем доста воде. Живот без воде би био немогућ.

Уколико сваког дана тренирамо и уносимо довољно енергије, ојачаћемо мишиће и имунитет и бићемо здрави.

Вук Николић, други разред

Здравље је уметност живота

Ове школске године, поред школских књига, или као обавезну опрему добили смо маске. Сваког дана имамо прилику да чујемо коментаре људи којима ношење маски представља симбол угрожавања слободе.

Човек је једино биће на планети које има могућност избора где ће и како живети. Наши се родитељи боре да нам обезбеде што бољи и лагоднији живот. Труде се да нам дају примере и рецепте како да сачувамо наше здравље. Данас је то тешко изводљиво. Сачувати здравље све више постаје уметност. Читав свет као да живи у реклами. Сви смо од стране разних медија бомбардовани и усмерени на храну и производе који су више штетни него корисни Сви знамо да болест не долази изненада, већ полако, тихо. Развије се и развија постепено путем лоших навика које стичемо много више из потребе да будемо прихваћени у друштву. Због тога пробамо прву цигарету, прво пиво, почнемо да једемо брзу храну састављену од грицкалица и "обогачену" енергетским пићима...

Док слушам разговоре старијих, схватам да је стварно тешко живети здравим животом и да то захтева све више напора и одрицања.

Ми који живимо на селу имамо ту срећну могућност да колико-толико живимо здравим животом. Сами производимо храну, удишемо чист ваздух. Природа са својим шумама, рекама и ливадама пуна нас здравом и позитивном енергијом. Живот на селу захтева од човека пуно физичког рада и пажње у одржавању биљака и животиња, али и тај рад је користан за човеково здравље.

Људи у граду морају бити већи уметници у очувању свог здравља. Они су принуђени да све купују, често храну за коју не знају да ли је здрава, колико је прскана разним отровима и колико садржи штетних додатака.

Мени, како дечаку од једанаест година, кад погледам свет око себе схватам да је живот пун невидљивих опасности. Непоштовање правила могу двести у опасност било кога од нас. Срећан живот у ово време превараната захтева пуно рада, вештина и уметности како би се сачувало здравље и среће, јер здрав човек је срећан човек.

Андреј Лекић, пети разред

РАДИОНИЦА

Међународни дан борбе против вршњачког насиља

Дана 24. и 25. фебруара .2021. године у Основној школи „Хајдук Вељко“ у Штубику обележен је Међународни дан борбе против вршњачког насиља. Као и сваке године, обележавамо га последње среде у фебруару под називом „Дан ружичастих мајица“. У планираној седмици организовали смо различите активности и на тај начин промовисали превенцију и заштиту деце и ученика од насиља и дискриминације, указали ученицима на значај толеранције, емпатије, поштовање права и различитости.

Овај Дан смо обележили са циљем да допринесемо превенцији вршњачког насиља у школи. Наша школа се годинама уназад бори разним мерама и превентивним активностима против вршњачког насиља у школи и срећни смо што у већини случајева на те начине спречавамо вршњачко насиље у школи.

Педагог и чланови Тима за заштиту деце и ученика од насиља, злостављања и занемаривања су на овај начин додатно информисали ученике о самом појму насиља међу децом, о врстама и облицима истог као и о мерама које треба предузети када до насиља дође. Ученике смо додатно информисали коме треба да се обрате за помоћ, како поступати када виде насиље међу вршњацима, као и шта да притом никако не чине. Ученицима је пружена подршка да храбро иступе и пријаве одраслима уколико некада буду у кожи онога ко трпи насиље, јер дужност одраслих да их заштите и спрече да се ситуација понови. Такође, разговарали смо и о мерама које треба предузети да до насиља у школи не дође.

Поводом обележавања Међународног дана борбе против вршњачког насиља наша школа је организовала радионице са вршњачким тимом школе, као и са ученицима од 5 до 8 разреда. Циљеви одржаних радионица су били превенција вршњачког насиља у школи и подизање свести ученика школе о насиљу. Тим поводом ученици су израђивали паное где су сликовито представили појмове толеранције, емпатије, поштовања права и различитости, развијање сарадње и оснаживање за ненасилну комуникацију и ненасилно решавање конфликта. Ученици нижих разреда су кроз радионицу сазнали како не треба поступати и које ружне речи и дела не смемо користити да до насиља не дође: „борба против вербалног задиривања“.

Кроз радионице са ученицима стално је истицано да је лепота у различитостима и да би било досадно да смо сви исти.

Порукама: „Обуцимо сви ружичасте мајице“, и „Подстакнимо једни друге на раст“, послата је снажна порука младима да у овој причи нико није сам.

Дијана Драгић, педагог

ЈЕДНОСМЕНСКИ ОБОГАЂЕНИ ПРОГРАМИ V РАЗРЕД

Михаило Петровић Алас (1861-1943), Мика Алас, један од најпознатијих српских математичара. Рођен је у Београду где је завршио Прву београдску гимназију, потом и Природно-математички одсек на Филозофском факултету. Студије је наставио у Француској, дипломирао је математичке науке, потом и физичке науке на Сорбони, где је и докторирао. Петровић има велики допринос у диференцијалним једначинама, комплексној и нумеричкој анализи, геометрији полинома... Изумео је неколико аналогних рачунских машина. Бавио се рибарством, отуда надимак Алас.

Карл Фридрих Гаус (1777-1855), рођен је у Брауншвајгу у сиромашној поро-дици, али му је војвода од Брауншвајга омогућио школовање. Школовао се на Колегијуму Каролину у родном граду, потом на Универзитету у Гетингену. Сматра се једним од најуглашенијих математичара у историји. Конструисао је правилни полигон од 17 страница помоћу лењира и шестара. У многоме је унапредио вишу алгебру, ди-ференцијалну геометрију и теорију бројева. Поред математике бавио се астрономијом, физиком и геодезијом. Пронађите анегдоту о Гаусу...

Јана Николић и Теодора Трујић, пети разред

НАШИ ПЕРВЫЕ КОЛДЦЫ

